

1516-17 yıllar.... Mısır seferinden dönüş yolunda,Yavuz Sultan Selim ile müderris(profesör)İbn-i Kemal atbaşı gitmektedir. Hukuk, edebiyat, tarih, tefsir ve kelam alanlarında uzman olan büyük ilim adamı Kemalpaşazade'nin atının ayağından sıçrayan çamur, Yavuz Sultan Selim'in kaftanını kirletir.Büyük alim telaşlanır; Onun bu halini gören Yavuz, tarihe şu sözleri armağan edecektir.Alimlerin atının ayağından sıçrayan çamur, bizim için şereftir. Öldüğümde bu çamurlu kaftan, sandukamın üstüne örtülsün!.. Keza, Fatih Sultan Mehmed'in, İstanbul fethinin ardından Rum kızlarının kendisine sunduğu çiçekleri hocasını işaret ederek,.. "Hünkar benim, ama o benim Hocam'dır, çiçekler ona layıktır,"diyerek; bilimde, tasavvufta, tıp ve eczacılıkta ün yapmış Akşemseddin Hazretlerini kendine yeğlemesi unutulmamıştır. Kültürümüzden onlarca örnek vermek mümkündür." Alimin mürekkebi şehidin kanından ağırdır" sözü, bu millete ilham olmuş, ilime ve alime müstesna bir yer vermiştir.

Fakültelerdeki iddianamesiz ihraçların Mülkiye'deki protestosu esnasında, hocalara yapılan yapılan saldırılar ve cübbelerinin çiğnenmesi, yukarıdaki anekdotları hatırlattı bana... sadece bu da değil; son dönemlerde, popülist ve popüler yaklaşımlarla bilimin nasıl dejenere edildiği ortada. bazı sözde kanaat önderlerinin ve siyasilerin, ilim adamlarına yönelik yürüttükleri bu değersizleştirme tavrı, akıllara ziyan.

Oysa... Cübbe çok önemlidir. Cübbeyi giyenler de...

Üç meslek cübbe giyer; Akademisyenler, Adalet mensupları, Din adamları. Neden cübbe giyer bu meslek grupları? Bu gruplar, hakikatle ilgilenir.Bu gruplar, gerçeğin peşinden koşmak zorundadırlar. Bu gruplar, doğru olanı arayıp bulmakla ve onu duyurmakla mükelleftir.

Dolayısıyla giydikleri cübbe, bu gruplara bağımsızlık kazandırır. yani görevlerini hiçbir baskıya maruz kalmadan yapmaları gerektiğini temsil eder.

İşte tam da bu nedenle; cübbelerin alametifarikasıdır, önlerinde iliklecek düğmelerinin bulunmaması! Çünkü bu meslekler boyun eğmezler, kimsenin karşısında ön iliklemez, el pençe durmazlar...

İster patron müdahalesi olsun, ister siyaset/iktidar müdahalesi; müdahalelerin hepsi, cübbeye saygısızlıktır. Cübbenin mahiyetine, manasına uymaz. cübbeyi giyenin de dışarıdan gelen her tepkiyi dirençle karşılaması gerekir. Dik durmak, taviz vermemek cübbenin namusudur. dirençli olmanın yolu da yaptığı işi en iyi en düzgün şekilde yapmaktan geçer cübbeyi hak etmiş olmak gerekir. cübbenin kişiye kazandırdığı güç ve yetkiyi başka şeyler için-çıkarmak ve ikbal beklentisi gibi kullanmamak, güç ve saygınlık getirecektir. Çıkarlarını ön plana alırsa cübbeyi giyen, bu defa cübbenin ruhuna aykırı hareket etmiş olur. Dolayısıyla cübbeyi hak edenler ve hak etmeyenler ayrılmalıdır. Peki, bu ayırım nasıl yapılır? En başta, cübbeyi giyenin, içinde yaşadığı topluma ihanet etmemesi gerekir. topluma zarar verecek hiçbir konunun peşinden gitmemelidir. Bunu ancak fikri hür,vicdanı hür, irfanı hür olanlar yapabilir. cübbeyi giyen siyasete eklemelenemez ve iktidarın sözcülüğünü yapamaz.

Fihi Ma-Fih'te şöyle denilir;

Bilgilerin kötüsü, beylerden yardım gören, beyleri ziyaret eden bilginidir!

Beylerin hayırlısı da bilginleri ziyaret eden beydir. Ne güzel beydir, yoksulun kapısındaki bey; ne kötü yoksuldur, beyin kapısındaki yoksul..."İktidardan,güçten beslenen ilim ehlini ve her türlü onursuz duruşu, Hz Mevlana yerden yere vurur. Ezcümle; Cübbe giyenin; adaletten,hukuktan ve hakkaniyetten başka hesap vereceği bir merci yoktur. Kalın Sağlıcakla!